A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2017. szeptember 21.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – BASIC európai uniós ábrás védjegy – A basic és basic AG korábbi nemzeti kereskedelmi nevek – Viszonylagos kizáró ok – Valamely megjelölés helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban történő használata – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése és 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja”

A T-609/15. sz. ügyben,

a **Repsol YPF, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik kezdetben: J.-B. Devaureix és L. Montoya Terán, később: J. Erdozain López ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: D. Hanf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Basic AG Lebensmittelhandel** (székhelye: München [Németország], képviselik: D. Altenburg és H. Bickel ügyvédek),

az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Basic Lebensmittelhandel és a Repsol, SA közötti törlési eljárással kapcsolatban 2015. augusztus 11-én hozott határozata (R 2384/2013-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök (előadó), R. Barents és J. Passer bírák,

hivatalvezető: X. Lopez Bancalari tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. október 29-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2016. január 29-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2016. február 4-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2017. május 18-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2007. január 29-én a felperes, a Repsol YPF, SA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.]) alapján európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt kék, piros, narancssárga és fehér színmegjelöléssel:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 39. osztályba tartozó szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 35. osztály: „Dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek kiskereskedelme”;

– 39. osztály: „Alapvető élelmiszeripari termékek, péksütemények és cukrászsütemények, fagylalt, készételek, dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek forgalmazása”.

4 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2007. július 16-i 34/2007. számában hirdették meg.

5 A bejelentett védjegyet 2009. május 4-én 5648159. számon lajstromozták.

6 2011. szeptember 26-án a beavatkozó fél, a Basic AG Lebensmittelhandel többek között a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 8. cikke (4) bekezdése b) pontjának együttesen értelmezett rendelkezései alapján a fenti 3. pontban említett szolgáltatások (a továbbiakban: vitatott szolgáltatások) tekintetében a vitatott védjegy részleges törlése iránti kérelmet nyújtott be. A beavatkozó fél kérelme alátámasztására, mivel az e rendelkezéseken alapul, az 1994. október 25-i Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (a védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések oltalmáról szóló törvény, BGBl. 1994 I, 3082. o. és BGBl. 1995 I, 156. o., a továbbiakban: Markengesetz) 5. cikke szerinti azon basic és basic AG „cégjelzés” hivatkozott, amelyeket Németországban és Ausztriában a kereskedelmi forgalomban használ „élelmiszeripari termékek, háztartási cikkek, biotermékek és más közszükségleti cikkek, vendéglátás (élelmezés) kiskereskedelmére” irányuló szolgáltatások nyújtása érdekében.

7 A beavatkozó fél a 2011. szeptember 26-i törlési kérelmének mellékletében a következő bizonyítékokat csatolta:

– az internetes oldaláról 2011. július 25-én kinyomtatott három képernyőkép, az első 2011. július 1-jei információkat tartalmaz a társaságról, a másik kettő pedig az élelmiszerüzleteinek németországi és ausztriai elhelyezkedését jelölő térképet tartalmaz;

– az internetes oldaláról 2011. július 25-én kinyomtatott képernyőkép, amely bizonyos „basic” termékekre vonatkozó 2010-es információkat tartalmaz;

– a 2006. évre vonatkozó éves jelentése;

– a 2004. évre vonatkozó éves jelentése;

– a 2005. évre vonatkozó éves jelentése;

– a Biogarten Handels GmbH-nek a „basic AG” részére címzett 2006. április 21-i levele, amelyben a basic AG által a Biogarten termékek eladásával a 2006. év első negyedévében elért forgalomra vonatkozóan a Biogarten Handels GmbH által a basic AG részére nyújtott nyereségrészesedést részletezi;

– a Biogartennek a „basic AG” részére címzett 2005. december 13-i levele, amely az általa a Biogarten termékek eladásával 2005. április és szeptember között elért forgalomra vonatkozóan a Biogarten Handels GmbH által a basic AG részére nyújtott nyereségrészesedést részletezi;

– a Nordlicht Naturkost Handels GmbH társaság által a „basic AG” és a „Bio-Supermarkt” részére kiállított 1999. április 15-i szállítólevél;

– a Nordlicht Naturkost Handels GmbH társaság által a „basic AG” és a „Bio-Supermarkt” részére kiállított 2001. november 13-i számla;

– a Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn GmbH & Co. KG bioélelmiszer-beszállító által közzétett, különösen a „basic”-re vonatkozó 2006. december 1-jei eladási statisztika;

– a beavatkozó fél marketingosztályának tagja által eskü alatt tett 2011. szeptember 19-i nyilatkozata;

– a „basic” által 2009. júliusig, 2010. decemberig, illetve 2011. júniusig állítólag elért forgalmát részletező táblázatok;

– a „basic” élelmiszerüzletek 2003. júniusi, júliusi és decemberi, 2004. januári, februári, márciusi, áprilisi, szeptemberi és novemberi, 2005. júniusi, októberi és novemberi, és 2006. januári, februári, áprilisi, májusi és decemberi kereskedelmi szóróanyagai;

– dátum nélküli promóciós és reklámanyag;

– a „basic AG” két vezetője részére kiadott 2006. szeptember 21-i, „A 2006. év vállalkozója” oklevél;

– 2003 és 2006 közötti sajtókivonatok;

– A Landgericht München I (müncheni I. sz. tartományi bíróság, Németország) 2006. szeptember 9-i ítélete.

8 A törlési kérelmében a beavatkozó fél a Markengesetz 5. és 15. cikkének vonatkozó rendelkezéseire, valamint az e rendelkezéseket értelmező német bírósági határozatokra utalt.

9 2013. október 8-i határozatával a törlési osztály a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett c) pontja alapján helyt adott a törlési kérelemnek, és részben törölte a védjegyet, amennyiben azt a vitatott szolgáltatások vonatkozásában lajstromozták.

10 2013. december 2-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozatával szemben. 2014. február 7-én benyújtotta a fellebbezés indokait kifejtő beadványát.

11 2015. augusztus 11-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO első fellebbezési tanácsa jóváhagyta a törlési osztály határozatát, és a fellebbezést elutasította.

12 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács megvizsgálta azokat a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételeket, amelyek esetén valamely nem lajstromozott védjegy vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultja a később lajstromozott védjegy törlését kérheti.

13 E tekintetben a fellebbezési tanács mindenekelőtt helybenhagyta a törlési osztály azon megállapítását, amely szerint a beavatkozó fél által benyújtott és a fenti 7. pontban leírt bizonyítékok alátámasztják, hogy mind az átlagfogyasztót, mind az élelmiszeripari termékek kiskereskedelmével foglalkozó szakembereket magában foglaló érintett német vásárlóközönség jelentős része a „basic” megjelölést „kereskedelmi azonosítóként” érzékeli (a megtámadott határozat 26. pontja).

14 Így először is a megjelölés jelentőségének földrajzi kiterjedését illetően a fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a beavatkozó fél bebizonyította a basic cégjelzés (vagy cégnév) Németországban való széles körű használatát (a megtámadott határozat 27. és 30. pontja).

15 Másodszor a megjelölés jelentőségének gazdasági kiterjedését illetően a fellebbezési tanács megállapította, hogy a benyújtott bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a basic cégnév 1999 és 2011 között „megszakítás nélküli használat” tárgyát képezte, és következésképpen a jelen ügyben releváns időpontokban is, vagyis 2007. január 29-én és 2011. szeptember 26-án (a megtámadott határozat 24. és 32. pontja). A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a beavatkozó fél által e név alatt folytatott tevékenység mind a végfogyasztó, mind a kiskereskedelemmel foglalkozó szakemberek szempontjából gazdasági hatással bír (a megtámadott határozat 34. pontja). Többek között megjegyezte, hogy a beavatkozó fél nem csak a „basic” szó, vagy e szó „Aktiengesellschaft” szóhoz vagy a „Bio für alle” jelmondathoz társított ábrás változatának használatát bizonyította, hanem a „basic” szó önálló gyakori használatát is. A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy megállapítást nyert, hogy a beavatkozó fél önmagában a „basic” szót „kereskedelmi jelzésként” használta, és hogy e szót a vásárlóközönség ekként érzékelte. Az érintett vásárlóközönség „a [basic] megjelölés ábrás változatát, illetve a (társaság jogi formáját jelölő) „Aktiengesellschaft” leíró szót vagy a „Bio für alle” (Bioterméket mindenkinek) jelmondatot magában foglaló változatát szintén a társaság jelöléseként [érzékeli], amikor e megjelölést például a promóciós szóróanyagok borítóján használják” (a megtámadott határozat 38. pontja).

16 A fellebbezési tanács másodsorban megállapította, hogy a basic megjelölés, amely a Markengesetz 5. cikkének (2) bekezdése szerinti cégjelzésnek minősül, a Markengesetz 15. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően olyan kizárólagos jogot biztosít a beavatkozó félnek, amely alapján az megtilthatja valamely későbbi megjelölés használatát, amennyiben fennáll a vonatkozó megjelölések közötti összetéveszthetőség veszélye (a megtámadott határozat 49. pontja). A fellebbezési tanács megállapította, hogy Németországban az érintett vásárlóközönség számára a jelen esetben fennáll ennek veszélye, még akkor is, ha az említett cégjelzést gyengének kellene tekinteni (ami nem így van) (a megtámadott határozat 50. pontja).

17 E következtetés levonásához a fellebbezési tanács először is úgy vélte, hogy a 35. osztályhoz tartozó vitatott szolgáltatások a beavatkozó fél „tevékenységi területéhez” hasonlóak. Szintén szoros kapcsolat áll fenn a 39. osztály alá tartozó vitatott szolgáltatások és az élelmiszeripari termékek és háztartási cikkek beavatkozó fél által gyakorolt kiskereskedelme között. A kiskereskedelmi szolgáltatások és a forgalmazásra irányuló szolgáltatások egymást kiegészítő jellegűek (a megtámadott határozat 41–44. pontja).

18 Másodszor a fellebbezési tanács megállapította, hogy a basic cégnév és a vitatott védjegy között jelentős mértékű hasonlóság áll fenn, mivel mindkettő ugyanazt a „basic” szót tartalmazza. Úgy vélte, hogy ezt a megállapítást sem a vitatott védjegy leíró jellegű díszítő elemei, sem pedig a felperes azon érvelése nem vonhatja kétségbe, amely szerint az említett szó megkülönböztetésre alkalmas. Ez utóbbi pontot illetően a fellebbezési tanács megismételte, hogy a beavatkozó fél egyértelműen bizonyította, hogy a basic cégjelzést arra használta, hogy megkülönböztesse a német vásárlóközönség körében folytatott tevékenységét, és az alkalmas is e szerep betöltésére. Hozzátette, hogy a „basic” szó egy angol szó, amely a német fogyasztók számára nem leíró jellegű az említett tevékenység vonatkozásában (a megtámadott határozat 45–48. pontja).

19 A fellebbezési tanács a fenti megfontolások összessége alapján arra a következtetésre jutott, hogy a törlési osztály a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett c) pontja alapján helyesen törölte a vitatott védjegyet a vitatott szolgáltatások vonatkozásában, és ennélfogva nem szükséges a törlési kérelemre vonatkozóan az említett rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján felhozott jogalapok vizsgálata (a megtámadott határozat 51. pontja).

A felek kérelmei

20 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

21 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

22 A Törvényszék eljárási szabályzata 89. cikke szerint elfogadott első pervezető intézkedés keretében a Törvényszék felkérte az EUIPO-t arra, hogy a tárgyalás előtt írásban válaszoljon kérdésére. A második pervezető intézkedés keretében a Törvényszék felhívta a feleket arra, hogy a tárgyalás során szóban válaszoljanak egy másik kérdésére. E felszólításoknak a felek és a beavatkozó eleget tettek.

A jogkérdésről

Előzetes észrevételek

23 Keresete alátámasztásául a felperes három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap keretében a felperes kifejti, hogy a fellebbezési tanács nem értékelte helyesen a beavatkozó fél által a basic és basic AG megjelölések németországi kereskedelmi forgalomban történő használatára vonatkozóan benyújtott bizonyítékokat. A második jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen következtetett a Markengesetz 15. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti összetévesztési veszély fennállására. A harmadik jogalap keretében a felperes az EUMSZ 36. cikk megsértésére hivatkozik.

24 A 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint az európai uniós védjegyet az EUIPO-hoz benyújtott kérelem alapján törölni kell a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek ez utóbbi bekezdésben megállapított feltételek.

25 E rendelkezéseknek megfelelően a kereskedelmi forgalomban használt nem lajstromozott védjegynek minősülő megjelölés jogosultja akkor kérheti egy európai uniós védjegy törlését, ha ez a megjelölés együttesen teljesíti a következő négy feltételt: kereskedelmi forgalomban kell használni; a helyi jelentőségűt meghaladó mértékűnek kell lennie; a megjelölésre alkalmazandó tagállami jog szerint a megjelöléshez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban kell megszerezni; végezetül az e megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát. Így, ha egy megjelölés nem teljesíti a fenti feltételek valamelyikét, akkor a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett védjegynek nem minősülő kereskedelmi forgalomban használt megjelölésen alapuló törlési kérelem nem lehet eredményes (lásd ebben az értelemben: 2009. március 24-i Moreira da Fonseca kontra OHIM – General Óptica [GENERAL OPTICA] ítélet, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 32. és 47. pont).

26 Az első két feltétel, vagyis a hivatkozott megjelölés használatára és annak a helyi jelentőségűt meghaladó mértékére vonatkozó feltétel a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a szövegéből következik, következésképpen azokat az uniós jogra tekintettel kell értelmezni. A 207/2009 rendelet tehát a megjelölések használata és jelentősége tekintetében egységes szabályokat állít fel, amelyek megfelelnek az e rendelet által bevezetett rendszer alapját képező elveknek (2009. március 24-i GENERAL OPTICA ítélet, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 33. pont).

27 Ugyanakkor a „ha – az irányadó tagállami jogszabályok […] szerint” kifejezésből következik, hogy az ezt követően a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt két másik feltétel a rendelet által előírt olyan feltételeknek tekinthető, amelyeket az előbbiekkel ellentétben, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog által előírt szempontokra tekintettel kell értékelni. Ezen, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jogra történő utalás teljességgel indokolt, tekintettel arra, hogy a 207/2009 rendelet elismeri annak lehetőségét, hogy az európai uniós védjegyrendszeren kívüli megjelölésekre hivatkozni lehessen valamely európai uniós védjeggyel szemben. Következésképpen kizárólag a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog alapján állapítható meg, hogy e megjelölés korábbi-e, mint az európai uniós védjegy, és ez indokolhatja-e a későbbi védjegy használatának megtiltását (2009. március 24-i GENERAL OPTICA ítélet, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 34. pont). Ennek alapján a törlés kérelmezőjének kell bizonyítania azt, hogy a szóban forgó megjelölés a hivatkozott tagállam jogának hatálya alá tartozik, és hogy megtilthatja a későbbi védjegy használatát (lásd ebben az értelemben: 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 190. pont; 2015. február 10-i Infocit kontra OHIM – DIN [DINKOOL] ítélet, T-85/14, nem tették közzé, EU:T:2015:82, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A Markengesetz „Kereskedelmi megnevezések” című 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A cégjelzések és a műalkotások címei kereskedelmi megnevezésként oltalom alatt állnak.

(2) A cégjelzések olyan megjelölések, amelyeket a kereskedelmi forgalomban névként, cégnévként vagy valamely kereskedelmi tevékenység vagy vállalkozás egyedi jelölésére használnak.

A kereskedelmi tevékenység egyedi jelölésével egyenértékűek azok a kereskedelmi jelek és egyéb megjelölések, amelyek megkülönböztetik a kereskedelmi tevékenységet más kereskedelmi tevékenységtől, és amelyeket az érintett vásárlóközönség valamely kereskedelmi tevékenység megkülönböztető jeleként tekint.”

29 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a vitatott védjegy részleges törlése iránti kérelemnek a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 8. cikke (4) bekezdése b) pontjának együttesen értelmezett rendelkezésein alapuló része alátámasztására hivatkozott korábbi jogok, - a jelen esetben a basic és basic AG cégjelzések – a Markengesetz 5. cikke szerinti olyan cégjelzéseknek

(Unternehmenskennzeichen) minősülnek, amelyekről a beavatkozó fél azt állítja, hogy „élelmiszeripari termékek, háztartási cikkek, biotermékek és más közszükségleti cikkek, vendéglátás (élelmezés) kiskereskedelmére” irányuló szolgáltatásokra használja.

30 A Markengesetz 15. cikke szerint:

„(1) A kereskedelmi megnevezés védelmének megszerzése kizárólagos jogot biztosít a jogosultjának.

(2) Harmadik feleknek tilos a kereskedelmi forgalomban kereskedelmi megnevezésnek vagy hasonló megjelölésnek az oltalom alatt álló megnevezéssel összetéveszthető módon történő, engedély nélküli felhasználása.

[…]”

31 E megállapítások fényében kell megvizsgálni a jelen kereset megalapozottságát.

Az első, arra alapított jogalapról, hogy a fellebbezési tanács nem értékelte helyesen a beavatkozó fél által a basic és basic AG megjelölések németországi kereskedelmi forgalomban történő használatára vonatkozóan benyújtott bizonyítékokat.

32 Először is a felperes azt állítja, hogy a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékok nem támasztják alá kellő mértékben a basic és basic AG megjelölések németországi kereskedelmi forgalomban történő olyan mértékű használatát, amely a helyi jelentőségű használatot mind gazdasági, mint pedig földrajzi szempontból meghaladja.

33 Mindenekelőtt a felperes a 2013. október 23-i Dimian kontra OHIM – Bayer Design Fritz Bayer (Baby Bambolina) ítéletre (T-581/11, nem tették közzé, EU:T:2013:553) hivatkozva azt hangsúlyozza, hogy a beavatkozó félt terheli annak bizonyítása, hogy a hivatkozott korábbi megjelöléseket a kereskedelmi forgalomban „folyamatosan és megszakítás nélkül” használták a vitatott védjegy törlése iránti kérelem benyújtásának időpontjáig, a jelen esetben 2011. szeptember 26-ig. Márpedig a jelen ügyben a beavatkozó fél által az ilyen használat bizonyítása érdekében benyújtott bizonyítékok lényegében csak a 2003 és 2006 közötti időszakra vonatkoznak.

34 Emellett a felperes azt állítja, hogy e bizonyítékok többsége nem említi sem a termékek forgalomba hozatalának helyét, sem azok jellegét, sem pedig bármely más, a kereskedelmi forgalomban történő használatra vonatkozó szükséges információkat. Az említett bizonyítékok önmagukban nem támasztják alá, hogy a korábbi megjelöléseket a vitatott szolgáltatásokkal összefüggésben használták.

35 A felperes hozzáteszi, hogy a fellebbezési tanács főként arra a nyilatkozatra támaszkodott, amelyet maga a beavatkozó fél tett eskü alatt, és amely ezért csak korlátozott jelentőséggel bírhat.

36 Ami azon dokumentumokat illeti, amelyek a beavatkozó fél ábrás védjegyeinek bemutatását tartalmazzák, azok nem alkalmasak a basic és basic AG cégjelzések használatának bizonyítására, mivel azok nem e cégjelzésekre, hanem más, külön lajstromozású védjegyekre hivatkoznak.

37 Végül a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat 28. pontjában kifejtett azon tény, hogy Németországban 24 élelmiszerüzlet működik basic cégjelzés alatt, az ország területét figyelembe véve nem utal jelentős ottani jelenlétre.

38 Másodszor a felperes úgy érvel, hogy a beavatkozó fél egyetlen olyan bizonyítékot sem terjesztett elő, amely lehetővé teszi annak bizonyítását, hogy a basic és basic AG „védjegyek” a Markengesetz értelmében megfelelő ismertségre (Verkehrsgeltung) tettek volna szert Németországban az érintett vásárlóközönség körében.

39 Az EUIPO a maga részéről elsősorban azt állítja, hogy a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a beavatkozó fél bizonyította az élelmiszeripari termékek és a háztartási cikkek, valamint a gyorséttermi szolgáltatások kiskereskedelmére irányuló szolgáltatásokat nyújtó társaságot jelölő korábbi basic cégjelzés németországi kereskedelmi forgalomban történő olyan mértékű használatát, amely a helyi jelentőségű használatot mind gazdasági, mint pedig földrajzi szempontból meghaladja.

40 E tekintetben az EUIPO először elutasítja a felperes azon állítását, amely szerint 24 élelmiszerüzlet működtetése az ország területét figyelembe véve nem minősíthető jelentős németországi jelenlétnek.

41 Másodszor az EUIPO úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a beavatkozó fél bizonyította, hogy a basic korábbi cégjelzést az élelmiszeripari termékek és háztartási cikkek, valamint gyorséttermi szolgáltatások kiskereskedelmére irányuló szolgáltatásokat nyújtó élelmiszerüzletek jelölésére 1999 és 2011 között megszakítás nélkül használták, és az Németországban jelentős kereskedelmi jelenléttel bírt.

42 A tárgyalás során az EUIPO a Törvényszék által a második pervezető intézkedés keretében a felekhez feltett írásbeli kérdésre válaszolva azt állítja, hogy jogi szempontból nem szükséges a korábbi megjelölés két releváns időpont, vagyis az európai uniós védjegybejelentés időpontja és a törlés iránti kérelem benyújtásának időpontja közötti folyamatos használatának bizonyítása. Az EUIPO kifejtette, hogy ha a korábbi jog fennállása az első, valamint a második időpontban is bizonyított, akkor „egyfajta” megdönthető „vélelem” alapján feltételezhető, hogy e jog a két időpont között folyamatosan fennállt.

43 Az EUIPO elutasítja a felperes által előterjesztett érveket. Így mindenekelőtt az EUIPO kifejti, hogy a fellebbezési tanács megállapításait elsősorban nem a beavatkozó fél által eskü alatt tett nyilatkozatra alapozta. Pontosította, hogy a fellebbezési tanács többek között fontosnak tartotta annak ellenőrzését, hogy az e nyilatkozatban szereplő információt alátámasztják-e kiegészítő objektív bizonyítékok. Továbbá azt állítja, hogy a basic korábbi cégjelzés használatának értékeléséhez figyelembe vett dokumentumok mindegyike bizonyítja a basic megjelölés kereskedelmi megnevezésként való használatát. Végül arra hivatkozik, hogy a felperes azon állítása, miszerint a benyújtott bizonyítékok nem említik sem az áruk forgalomba hozatalának helyét, sem azok természetét, sem pedig bármely más, a kereskedelmi forgalomban történő használatra vonatkozó szükséges információt, nem bír semmilyen ténybeli alappal, túl általános és homályos.

44 Az EUIPO másodsorban kifejti, hogy a jelen ügyben hivatkozott korábbi jog nem a Markengesetz 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett lajstromozatlan védjegynek, hanem az e törvény 5. cikkének (2) bekezdésének értelmében vett cégjelzésnek minősül.

45 A beavatkozó fél lényegében az EUIPO érveivel azonos érveket terjeszt elő. Mindazonáltal a tárgyalás során az EUIPO által képviselt állásponttal ellentétben a beavatkozó fél azzal érvelt, hogy a jelen ügyben nem szükséges annak bizonyítása, hogy a hivatkozott cégjelzéseket a törlés iránti kérelem benyújtásának időpontjában még használták. Ugyanis szerinte az alkalmazandó német jog alapján azt kell vélelmezni, hogy e korábbi jogok ebben az időpontban még fennálltak.

46 Első jogalapjában a felperes a fenti 25. pontban említett első két feltétel fellebbezési tanács általi értékelését kívánja megkérdőjelezni, amelyet – amint az végső soron az eljárás felei között sem vitatott – az uniós jogra tekintettel kell értelmezni. E tekintetben már az elején hangsúlyoznunk kell, hogy ellentétben azzal, amit a beavatkozó fél a tárgyaláson előadott, a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjában hivatkozott 8. cikke (4) bekezdésének szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy ahhoz, hogy a második rendelkezésre a törlési eljárás során érvényesen lehessen hivatkozni az első rendelkezés keretében, annak bizonyítása szükséges, hogy a nem lajstromozott korábbi védjegyet használták.

47 Ami a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdése alkalmazásának első feltételét illeti, emlékeztetni kell, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint valamely megjelölést akkor használnak kereskedelmi forgalomban, amikor annak használatára gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenység keretében és nem magáncéllal kerül sor (lásd: 2016. március 3-i Ugly kontra OHIM - Group Lottuss [COYOTE UGLY] ítélet, T-778/14, nem tették közzé, EU:T:2016:122, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Az e feltétel értékelése szempontjából releváns időszakot illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a törlési kérelmet benyújtó félnek kell bizonyítani, hogy a hivatkozott megjelölés kereskedelmi forgalomban történő használata a szóban forgó európai uniós védjegybejelentés benyújtását megelőzően valósult meg (lásd ebben az értelemben: 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 164–168. pont). Továbbá az ítélkezési gyakorlat szerint e megjelölést még a törlési kérelem benyújtásakor is használni kell (2013. október 23-i Baby Bambolina ítélet, T-581/11, nem tették közzé, EU:T:2013:553, 27. pont). Más szóval, bizonyítani kell, hogy a hivatkozott megjelölést nem csak az európai uniós védjegybejelentés időpontjában, hanem a törlési kérelem benyújtásának időpontjában is használták, szem előtt tartva, hogy amennyiben ez bizonyítást nyert, jogosan feltételezhető, hogy az említett megjelölést „még” az ezen utóbbi, a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerinti időpontban „is használ[ták] […]”.

49 Ennélfogva a jelen ügyben, amint az a megtámadott határozatból kitűnik (lásd: a 32. ponttal összefüggésben értelmezett 24. pont), a beavatkozó felet terheli annak bizonyítása, hogy a basic és basic AG korábbi megjelöléseket 2007. január 29-én, azaz a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában, valamint 2011. szeptember 26-án, azaz e védjegy törlése iránti kérelem benyújtásának időpontjában a kereskedelmi forgalomban használták.

50 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy – amint az a megtámadott határozatból kitűnik (lásd különösen: 26. pont, amely az 5. pontra utal), és amint azt az EUIPO mind a Törvényszék által az első pervezető intézkedés keretében feltett kérdésre adott írásbeli válaszában, mind a tárgyalás során kifejezetten megerősítette – a fellebbezési tanács a fenti 25. pontban említett első két feltétel értékelését többek között kizárólag a beavatkozó fél által a 2011. szeptember 26-i törlési kérelméhez mellékelt, a fenti 7. pontban szereplő bizonyítékokra alapozta.

51 Meg kell állapítani, hogy e bizonyítékok többsége a jogilag megkövetelt módon bizonyítja. hogy a beavatkozó fél a basic és basic AG megjelöléseket a vitatott védjegy bejelentésének időpontját megelőzően abból a célból használta Németországban, hogy az őt élelmiszeripari termékek, háztartási cikkek és más közszükségleti cikkek kiskereskedelmére, valamint vendéglátásra irányuló szolgáltatásokat gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenységgel összefüggésben nyújtó vállalkozásként jelölje.

52 Noha a beavatkozó fél cégneve basic AG Lebensmittelhandel, mindazonáltal az említett bizonyítékokból kitűnik, hogy 2007. január 29-ét megelőzően a kereskedelmi forgalomban ez utóbbira általában a basic vagy basic AG megjelöléssel utaltak, mivel az AG betűszó végeredményében pusztán az „Aktiengesellschaft”, a német részvénytársaság jogi formájának rövidítése.

53 Így a beavatkozó fél – mind a részvényesei, mind a nagyközönség számára szóló – 2006. évre vonatkozó éves jelentésében (lásd: a fenti 7. pont harmadik francia bekezdése) a „basic bio-élelmiszerüzletek történetére” vonatkozó oldalon többek között az szerepel, hogy a társaságot 1997-ben alapították és 1998-ban Münchenben nyitotta meg az első „basic” bio-élelmiszerüzletét, valamint 1999-ben az első, vendéglátási szolgáltatásokat nyújtó „basic” bisztrót. Ebből az éves jelentésből továbbá az is kitűnik, hogy egy „basic” bisztrót és egy „bio-drogériát” magában foglaló második élelmiszerüzlet nyílt 2000-ben Münchenben, és a beavatkozó fél utólag továbbfejlesztette a basic bioélelmiszer-üzletláncát, amelyeknek száma a német területen, 2006 végén elérte a 21-et. Emellett hangsúlyozza, hogy a „basic” iránt egyre nagyobb a médiaérdeklődés, mivel a nyomtatott sajtóban 2006-ban mintegy 250. cikk jelent meg róla. Ez az éves jelentés a basic megnevezés alatt számos további utalást tartalmaz a beavatkozó

félre, valamint a „basic” bio-élelmiszerüzletekre, amely közül mindegyiket azon város nevéhez kapcsolódó „basic” szóval azonosítják, amelyik városban az található (például: „basic Augsburg City”, „basic Berlin-Steglitz” és „basic Bonn, im Gangolf”).

54 A fenti 53. pontban kifejtettekhez hasonló megállapítások vonhatók le a beavatkozó fél 2004. évre és 2005. évre vonatkozó éves jelentéséből (lásd: a fenti 7. pont negyedik és ötödik francia bekezdése).

55 A Biogarten két, az első 2006. április 21-i és a második 2005. december 13-i levelét illetően (lásd: a fenti 7. pont hatodik és hetedik francia bekezdése) meg kell jegyezni, hogy azokat a „basic AG” részére címezték és azt bizonyítják, hogy a beavatkozó fél a Biogarten által forgalmazott bioélelmiszeripari-termékek e megjelölés alatt történő eladásából bizonyos forgalmat ért el. Szintén a „basic AG” részére címezték – ez alkalommal „bio-élelmiszerüzlet” pontosítással – a nádcukor, gyümölcsök és gabonák beszállítására vonatkozó, a Nordlicht Naturkost által kiállított, 1999. április 15-i szállítólevelet, illetve 2001. november 13-i számlát (lásd: a fenti 7. pont nyolcadik és kilencedik francia bekezdése).

56 Ami a 2006. december 1-jei és a bioélelmiszeripari-termékeket beszállító Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn által közzétett eladási kimutatásokat illeti (lásd: a fenti 7. pont tizedik francia bekezdése), azok a „408 * basic leányvállalati kimutatások” címet viselik és a szállítások mennyiségéről és a beavatkozó fél azon létesítményeiben elérhető bizonyos élelmiszeripari termékek eladási áráról ad tájékoztatást, amelyeket a „basic” szóval, és az azt követő 1-jétől 16-ig terjedő számmal azonosítanak.

57 Egyébiránt a beavatkozó fél 2003–2006. évre vonatkozó kereskedelmi szóróanyagaiból kitűnik (lásd: a fenti 7. pont tizenharmadik francia bekezdése), hogy a fogyasztók részére szóló kereskedelmi tájékoztatásaiban a beavatkozó fél szinte mindig a basic szó használatával jelöli magát.

58 Továbbá az „A 2006. év vállalkozója” oklevélen, amelyet a részükre 2006. szeptember 21-én adtak ki (lásd: a fenti 7. pont tizenötödik francia bekezdése), a két vezető úgy szerepel, mint akik a basic AG-hez tartoznak. Hozzá kell továbbá tenni, hogy számos 2003–2006. évre vonatkozó sajtókivonatban (lásd: a fenti 7. pont tizenhatodik francia bekezdése) a beavatkozó félre általában a „basic” vagy „basic AG” szóval utalnak.

59 Végül meg kell állapítani, hogy e különböző bizonyítékok a jogilag megkövetelt módon támasztják alá a beavatkozó fél marketing osztályának tagja által 2011. szeptember 19-én eskü alatt tett nyilatkozatában foglalt információkat (lásd: a fenti 7. pont tizenegyedik francia bekezdése), amelyekből kitűnik, hogy a basic és basic AG megjelöléseket a vitatott védjegy bejelentési időpontjában Németországban a kereskedelmi forgalomban használták.

60 Ezzel szemben a fenti 7. pontban szereplő egyik bizonyíték sem bizonyítja a jogilag megkövetelt módon azt, hogy az említett megjelöléseket még a vitatott védjegy törlése iránti kérelem benyújtásának időpontjában, vagyis 2011. szeptember 26-án is használták azzal a céllal, hogy a beavatkozó felet élelmiszeripari termékek, háztartási cikkek és más közszükségleti cikkek kiskereskedelmére, valamint vendéglátásra irányuló szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásként jelölje.

61 Ily módon meg kell állapítani, hogy a fenti 53–58. pontban vizsgált egyik bizonyíték sem érinti a 2006-os évet követő időszakot, így következésképpen a 2011-es évet sem. A fenti 7. pont tizennegyedik francia bekezdésében foglalt promóciós és reklámanyaggal kapcsolatban elegendő azt megjegyezni, hogy azon nincs dátum feltüntetve.

62 A 2011. szeptember 19-i eskü alatt nyilatkozatot illetően abból kitűnik, hogy az mindenekelőtt a basic megjelölés 2007. évet megelőző, a kereskedelmi forgalomban történő beavatkozó fél általi használatának alátámasztására irányult.

63 Jóllehet az eskü alatt tett ezen nyilatkozat tartalmaz továbbá néhány olyan információt, amely a 2006 utáni évekhez köthető. Különösen egy olyan táblázatot tartalmaz, amely az 1998 és 2010 közötti időszak minden egyes évére vonatkozóan mutatja a basic megjelölés alatt Németországban és Ausztriában a beavatkozó fél által működtetett élelmiszerüzletek számát, valamint egy olyan táblázatot, amely a 2001 és 2010 közötti időszak minden egyes évére vonatkozóan feltünteti az általa ugyanezen megjelöléshez kapcsolódóan kiadott reklámköltségek összegét. Továbbá, az eskü alatt tett e nyilatkozathoz mellékelték a beavatkozó fél általi belső összeállítású, és a „basic" által 2009. júliusig, 2010. decemberig, illetve 2011. júniusig állítólag elért forgalmát részletező táblázatot (lásd: a fenti 7. pont tizenkettedik francia bekezdése).

64 Mindazonáltal az eskü alatt tett e nyilatkozat a beavatkozó féllel alkalmazotti viszonyban álló személytől származik. Ekképpen az nem rendelkezik ugyanolyan megbízható és hiteles jelleggel, mint egy harmadik, vagy az érintett társaságtól független személy által tett nyilatkozat. Az eskü alatt tett nyilatkozat önmagában véve nem elégséges, és csupán valószínűsítő körülménynek tekinthető, melyet további bizonyítékokkal kell alátámasztani (lásd ebben az értelemben: 2013. május 16-i Reber kontra OHIM – Klusmeier [Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM] ítélet, T-530/10, nem tették közzé, EU:T:2013:250, 36. pont). Márpedig a 2006 utáni éveket, és különösen a 2011-es évet illetően az ilyen bizonyítékok a jelen ügyben teljes mértékben hiányoznak. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az EUIPO-nak a megtámadott határozat 33. pontjára hivatkozó azon állítása megtévesztő, amely szerint az eskü alatt tett nyilatkozatban a forgalom alakulásával és a reklámköltséggel kapcsolatos útmutatásokat alátámasztják a beavatkozó féléves jelentései, amelyeket külső könyvvizsgálók hagytak jóvá. Ugyanis a beavatkozó fél által a 2011. szeptember 26-i törlési kérelméhez mellékelt egyetlen éves jelentés a 2004., a 2005. és a 2006. évre, vagyis ez utóbbi időpontnál jóval előbbi időszakra vonatkozik.

65 A basic és basic AG megjelöléseknek a vitatott védjegy törlése iránti kérelem benyújtásának időpontjában történő használatát illetően a beavatkozó fél internetes oldaláról 2011. július 25-én kinyomtatott képernyőképek (lásd: a fenti 7. pont első és második franciabekezdése) nem elegendőek, illetve nem meggyőzőek. Így az első képernyőképből, amely a beavatkozó fél vázlatos bemutatását tartalmazza, legfeljebb arra lehet következtetni, hogy ez utóbbi 2011. július 1-jén magát „basic AG"-nek nevezte. A következő két képernyőkép, amely a beavatkozó fél élelmiszerüzleteinek németországi és ausztriai elhelyezkedését jelölő térképet tartalmazza, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy ez utóbbiakat a basic vagy basic AG megjelölések használatával működtették volna. Továbbá e térképek a 2010-es évre vonatkoznak. Az utolsó képernyőképpel kapcsolatban az a nagyon csekély információ, amelyet a beavatkozó fél basic megjelölést viselő élelmiszerüzleteiben eladott termékekről nyújt, szintén a 2010-es évre vonatkoznak.

66 Végül, ami a beavatkozó fél által a tárgyalás során megfogalmazott állítást illeti, amely szerint a megtámadott határozat 29. pontjában említett sajtókivonatok, és amelyek a basic megjelölésre vonatkozó hivatkozást tartalmazzák, különösen a 2006-tól a 2011-ig tartó időszakra vonatkoznak így az nem fogadható el. Ugyanis ez a tény a megtámadott határozatból egyáltalán nem derül ki, hanem épp ellenkezőleg, annak ellentmond a megtámadott határozat 5. pontja, amely kifejezetten kimondja, hogy a sajtókivágások a 2003–2006 közötti időszakra vonatkoznak. Márpedig a fellebbezési tanács a fenti 25. pontban kifejtett első két feltétellel kapcsolatos értékelését kizárólag az említett 5. pontban szereplő és a fenti 7. pontban felsorolt bizonyítékokra alapozta (lásd a fenti 50. pontot).

67 A fenti megfontolások alapján azt a következtetést kell levonni, hogy a fellebbezési tanács kizárólag azon bizonyítékok alapján, amelyekre a megtámadott határozatot alapozta, nem állapíthatta meg azt, hogy a hivatkozott megjelölések kereskedelmi forgalomban történő használatára vonatkozó feltétel teljesült. Az első jogalapnak helyt kell adni, mivel a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében szereplő négy feltétel kumulatív.

68 Ebből következik, hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a másik két jogalapot.

A költségekről

69 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EUIPO pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Mivel a felperes nem kérte a beavatkozónak a költségek viselésére való kötelezését, elegendő arról határozni, hogy az maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) első fellebbezési tanácsának 2015. augusztus 11-én hozott határozatát (R 2384/2013-1. sz. ügy).

2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi saját költségeinek, valamint a Repsol YPF, SA részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Törvényszék a Basic AG Lebensmittelhandelt kötelezi a saját költségeinek viselésére.

Collins Barents Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. szeptember 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások